

Op de Eewal was men zijn leven bij nacht niet zeker

Waling Dykstra: Uit Friesland's volksleven van vroeger

Op den Eewal te Leeuwarden was het in vroeger tijd bij lange na niet pluis. Dikwijls liep daar 's nachts een zwarte hond. Al werd hij verjaagd, hij kwam steeds terug. Vooral bij de Zuupsteeg was het onveilig. Daar lag een groote balsteen, en men heeft meer malen gehoord, dat de hond dezen heen en weer rolde.

Wie des nachts daar langs liep, had zeer op zijn hoede te zijn; men deed best er dan in het geheel niet te komen. Men werd daar door eenen aandrang, dien men tegenstaan noch overwinnen kon, naar den waterkant en in het water gedreven. Er werd niets gezien, maar vele menschen hebben daar hun leven moeten laten.

Een jood, die op een laten avond door de Zuupsteeg kwam, kreeg een duw in den rug, zonder te weten vanwaar, want hij zag niemand. En nu werd hij aangepord en voortgedreven, zoodat hij steeds harder recht op het water aan moest trippelen en eindelijk er in tuimelde. Sedert er gaslicht in de stad is, heeft men van zoo iets weinig meer gehoord en nu is het water daar gedempt.